VII W – 4105 – 4/22

SPRAWOZDANIE – z lustracji

w VII Wydziale Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Rzeszowie,

przeprowadzonej na podstawie zarządzenia Wiceprezesa Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 10 maja 2022 roku, znak VII W – 4105-4/22, wydanego na podstawie § 7 i § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 grudnia 2012 roku w sprawie nadzoru administracyjnego nad działalnością administracyjną sądów powszechnych, tekst jednolity Dz. U. z 2021 roku, poz. 1166 – ze zmianami, przez sędziego wizytatora do spraw cywilnych i wieczystoksięgowych Sądu Okręgowego w Rzeszowie Krzysztofa Żołnierczuka, w okresie przypadającym pomiędzy 01 czerwca 2022 roku a 30 czerwca 2022 roku.

Zakresem kontroli w ramach obecnie przeprowadzanej lustracji – zgodnie z treścią wskazanego na wstępie zarządzenia, objęta została kwestia kontroli czynności związanych z zapewnieniem właściwego toku urzędowania Sądu Rejonowego w Rzeszowie przy rozpoznawaniu spraw wieczystoksięgowych, podlegających wpisowi do repertorium Dz. Kw. przez Prezesa Sądu Rejonowego w Rzeszowie, w którym to w roku 2021 nie opanowano wpływu tej kategorii spraw, a wskaźnik pozostałości w stosunku do 1 – miesięcznego wpływu spraw Dz. Kw. przekroczył średnią wartość tego wskaźnika w kraju, datowaną na koniec 2021 roku.

Według dostępnych w Wydziale Wizytacyjnym Sądu Okręgowego w Rzeszowie danych statystycznych pozyskanych na dzień 11 lutego 2022 roku z Wydziału Wizytacyjnego Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie, średnia wartość wskaźnika pozostałości w stosunku do 1 – miesięcznego wpływu spraw Dz. Kw. dla kraju wyliczona została na koniec 2021 roku na poziomie **3,575 (średnio 3,6)**. Średnia wartość tego wskaźnika wyliczona dla Sądów Rejonowych działających w okręgu Sądu Okręgowego w Rzeszowie wyliczona

została na poziomie **7,184 (średnio 7,2)**, w tym dla lustrowanego Sądu Rejonowego w Rzeszowie – na poziomie **6,566 (średnio 6,6)**.

W ramach czynności kontrolnych, podjętych w związku z zarządzona lustracja, dokonano w pierwszej kolejności analizy danych statystycznych obrazujących zarówno ruch spraw w lustrowanym Wydziale za okres od 01 stycznia 2018 roku do dnia 31 grudnia 2021 roku, a dodatkowo – dla określenia obecnego stanu Wydziału i sformułowania prognoz dotyczących poprawy sytuacji statystycznej Wydziału w przyszłości – za okres od dnia 01 stycznia 2022 roku do dnia 30 czerwca 2022 roku, które to dane statystyczne w podstawowych kategoriach dotyczących wpływu spraw podlegających rejestrowaniu w repertorium Dz. Kw., ilości załatwień na limit i na obsadę, pozostałości, wskaźnika opanowania wpływu i wskaźnika zaległości, jak również w kategoriach limitu etatu w grupie orzeczników i urzędników, obsady, czy załatwień na limit i obsadę, poddano analizie porównawczej w poszczególnych okresach czasowych, dla dokonania oceny rzeczywistej sytuacji Wydziału w jej ujęciu statystycznym, a dodatkowo – dla sformułowania prognoz odnośnie sytuacji lustrowanego Wydziału w kolejnych okresach statystycznych, przypadających po dacie sporządzenia protokołu z obecnie prowadzonej lustracji. Dane te odwzorowane zostały w formie zestawienia zbiorczego dla lustrowanego Wydziału w **załączniku nr 1** do niniejszego protokołu. Dla porządku natomiast - już w tym miejscu wskazać można, iż sporządzone zbiorcze zestawienia danych statystycznych za rok 2021 uwzględniają fakt likwidacji - z dniem 01 stycznia 2021 roku, VIII Zamiejscowego Wydziału Ksiąg Wieczystych z siedzibą w Tyczynie Sądu Rejonowego w Rzeszowie. A skoro tak – to dotyczące Wydziału VII Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Rzeszowie dane statystyczne ujęte zostały we wskazanym zbiorczym zestawieniu, za wykazywanymi w półrocznym i rocznych sprawozdaniu statystycznym za rok 2021 sporządzonym przez Wydział Wizytacyjny Sądu Okręgowego w Rzeszowie z zestawienia tabelarycznego „Dane obrazujące pozostałość z roku 2020 oraz rzeczywisty wpływ w I półroczu 2021 roku (odpowiednio w 2021 roku) w związku z likwidacją VIII Zamiejscowego Wydziału Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego

w Rzeszowie z siedziba w Tyczynie" – załatwienia spraw Dz. Kw. sędziów i referendarzy na obsadę w wersji 1".

Majac następnie na uwadze fakt, iż wyniki dotychczasowych, i wciąż zresztą trwajacych czynności nadzorczych nad praca wydziałów wieczystoksięgowych sadów rejonowych podejmowanych na szczeblu Prezesa Sadu Okręgowego w Rzeszowie wskazują na dwie podstawowe przyczyny powstania obecnego stanu zaległości, jakimi są stosunkowo niewielka w odniesieniu do realizowanych zadań obsada kadrowa wydziałów wieczystoksięgowych oraz zwiększony wpływ spraw rejestrowanych w repertorium Dz. Kw. za okres od stycznia 2019 do 31 grudnia 2021 roku, połączony – co do zasady - ze zmianą struktury wpływu spraw będącej następstwem wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku o przekształceniu prawa wieczystego użytkowania gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe, w prawo własności tych gruntów, tekst jednolity Dz. U. z 2020 roku, poz. 2040 (w szczególności art. 5 tejże ustawy), czy też będących następstwem prowadzonych na terenie obszaru działania danego sądu rejonowego czynności związanych z modernizacją ewidencji gruntów i budynków, o których mowa w art. 24a ustawy z dnia 17 maja 1989 roku – Prawo geodezyjne i kartograficzne, tekst jednolity Dz. U. z 2020 roku, poz. 2052), sędzia wizytator – w toku czynności lustracyjnych obejmujących analizę przyczyn obecnej sytuacji statystycznej Wydziału, w trakcie prowadzonych czynności kontrolnych poddał analizie dane dotyczące ilości spraw z obu wskazanych kategorii rejestrowanych w repertorium Dz. Kw. na wniosek lub z urzędu (łącznie) we wskazywanym uprzednio okresie czasowym, na tle ogólnej liczby spraw wpływających do Wydziału, konfrontując je z wynikami statystycznymi pracy Wydziału, w szczególności z danymi dotyczącymi załatwialności spraw w poszczególnych okresach statystycznych.

Dokonanie wglądu w funkcjonowanie lustrowanego Wydziału w kontekście jego organizacji, podziału czynności w grupie orzeczników (referendarzy sądowych), urzędników i pracowników obsługi, zakresu obowiązków czy – co również ważne dla wydziałów rejestrowych – warunków pracy zapewnianych pracownikom przez kierownictwo jednostki, umożliwiła sędziemu wizytatorowi osobista wizyta w siedzibie Wydziału, jaką odbył on w

dniu 29 czerwca 2022 roku, połączona z rozmową z Panem Przewodniczącym VII Wydziału Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Rzeszowie - starszym referendarzem sądowym Maciejem Panek, w trakcie której to omówiono podstawowe problemy lustrowanego Wydziału dotyczące jego obecnego stanu, ale i perspektyw poprawy sytuacji w przyszłości, w tym kwestię likwidacji istniejących zaległości w akceptowalnej jednostce czasowej.

Skoro wreszcie zasadniczym celem zarządzonej przez Prezesa Sądu Okręgowego w Rzeszowie lustracji była kontrola czynności nadzorczych Prezesa Sądu Rejonowego w Rzeszowie związanych z zapewnieniem właściwego toku urzędowania sądu przy rozpoznawaniu spraw wieczystoksięgowych wpływających do Wydziału, pismem z dnia 17 czerwca 2022, znak VII W – 4105 - 4/22 sędzia wizytator poprosił Prezesa Sądu Rejonowego w Rzeszowie o nakreślenie zwięzłej informacji odnośnie podejmowanych na szczeblu Prezesa Sądu Rejonowego w Rzeszowie oraz Przewodniczącego VII Wydziału Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Rzeszowie czynności administracyjnych, zmierzających do kontroli i poprawy efektywności postępowania wieczystoksięgowego oraz zapobieżenia dalszemu powstawaniu zaległości przy rozpoznawaniu spraw wskazanej kategorii, począwszy od okresu powstania zaległości wymiernych statystycznie, a to od okresu pierwszego półrocza 2019 roku do końca roku 2021, a w sytuacji, gdyby czynności te przybierały formę zarządzeń – także i udostępnienie ich kserokopii (**załącznik nr 2**). Z głęboką pokorą sędzia wizytator odnotowuje przy tym fakt, iż do daty sporządzenia niniejszego protokołu z lustracji nie doczekał się on formalnej, pisemnej bądź tylko choćby ustnej odpowiedzi na zapytanie kierowane w ramach prowadzonej na polecenie Prezesa Sądu Okręgowego w Rzeszowie lustracji. Docenić należy natomiast fakt, iż pismem z daty Rzeszów, dnia 27 czerwca 2022 roku, znak A - 420-4/22 Prezes Sądu Rejonowego w Rzeszowie wyraził zgodę na osobistą wizytę sędziego wizytatora w siedzibie lustrowanego Wydziału **(załącznik nr 3),** co umożliwiło wskazywaną uprzednio rozmowę z Przewodniczącym Wydziału oraz ocenę warunków pracy pracowników Wydziału.

a. **Zwięzła diagnoza przyczyn powstania stanu zaległości spraw rejestrowanych w repertorium Dz. Kw. oraz zwięzła analiza obecnego stanu Wydziału i jego aktualnego funkcjonowania na tle pozyskanych na etapie lustracji danych.**

Analiza dostępnych sędziemu wizytatorowi zestawień statystycznych obejmujących okres od dnia 01 stycznia 2018 roku do dnia 30 czerwca 2022 roku (**załącznik nr 1**) jak pozyskanych w wyniku osobistej wizyty sędziego wizytatora w lustrowanym Wydziale danych dotyczących ogólnej ilości spraw z wyodrębnieniem spraw tzw. „przekształceniowych" oraz spraw WPOGM (sprawy z zawiadomienia EGiB) pozwala na stwierdzenie, iż źródła braku opanowania wpływu spraw rejestrowanych w repertorium Dz.Kw., począwszy od pierwszego półrocza 2018 roku, w tym również i obecnego niekorzystnego wskaźnika zaległości/pozostałości według stanu na dzień 30 czerwca 2022 roku (5,9) poszukiwać należy w pierwszej kolejności w zbiegu dwóch występujących równolegle czynników. Otóż jak wynika ze wskazanych uprzednio zestawień statystycznych, w latach 2018 i 2019 roku Wydział VII Ksiąg Wieczystych osiągnął - w porównaniu do potencjału wynikającego z obsady etatowej Wydziału, niekorzystne wyniki statystyczne w kategorii – załatwienia referendarze na etat (za rok 2018 – średnio na miesiąc 321,6 spraw a za rok 2019 – średnio na miesiac 329,37) oraz załatwienia referendarze średniomiesięcznie na obsadę (za rok 2018 – średnio 373,6 spraw, a za rok 2019 – spraw 446,1 spraw), i to w warunkach wyższego wsparcia urzędniczego etatu referendarza sądowego i pośrednio wspierających pion orzeczniczy, rozumianego jako relacja obsady urzędników i pośrednio wspierających pion orzeczniczy do obsady w wersji 1 (sędziów + referendarzy sądowych) niż przeciętnie w Polsce, co było zapewne pochodną braku dokonania w dłuższym okresie czasowym (dwa lata), przez kierownictwo Sądu pogłębionej diagnozy w zakresie przyczyn osiągania przez VII Wydział Ksiąg Wieczystych bardzo słabych wyników w kategorii średniomiesięczne załatwienia spraw urzędników pionu orzeczniczego na obsadę (za rok 2018 – 166,5 spraw, a za rok 2019 – 157,7 spraw), jak i braku należytej – już na szczeblu Wydziału, kontroli pracy

urzedników współpracujących bezpośrednio z referendarzami sądowymi w ramach zespołów utworzonych etatem referendarskim i przyporządkowana mu ilością etatów urzędniczego pionu orzeczniczego (1,0 referendarz + 1,5 – 2,00 etatu urzędniczego). Zaprezentowany w tym zakresie wniosek jest wynikiem prostej analizy danych statystycznych dotyczących lustrowanej jednostki. Nadmienić zresztą należy, iż wniosek ten nie jest odosobniony, skoro wspomniany tutaj problem poruszony został w piśmie Zastępcy Dyrektora Departamentu Nadzoru Administracyjnego Ministerstwa Sprawiedliwości z daty Warszawa dnia 30 grudnia 2019 roku, znak DNA-III.510.20.2019 kierowanego na ręce Prezesa Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie, przesłanego do wiadomości Prezesa Sadu Okręgowego w Rzeszowie w dniu 13 stycznia 2020 roku. Pismo to skutkowało zresztą pismem Prezesa Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 12 lutego 2020 roku, znak VII W – 0549-2/18, kierowanym na ręce Prezesa Sądu Rejonowego w Rzeszowie, w którym to piśmie Prezes Sądu Okręgowego w Rzeszowie polecił temu ostatniemu, rozważenie dokonania zmiany w planie naprawczym wydziałów wieczystoksięgowych, w tym poprzez zwiększenie pensum referendarzy sądowych w ramach zadaniowego systemu czasu pracy do 500 spraw miesięcznie.

Na zasygnalizowany problem niezadowalajacych wyników statystycznych w kategorii załatwień spraw na etat i na obsadę nałożył się wykazywany statystycznie wyraźny wzrost – począwszy od roku 2019 wpływu spraw rejestrowanych w repertorium Dz. Kw., będący następstwem wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku o przekształceniu prawa wieczystego użytkowania gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe, w prawo własności tych gruntów, tekst jednolity Dz. U. z 2020 roku, poz. 2040 (w szczególności art. 5 tejże ustawy) – tzw. „spraw przekształceniowych" oraz zwiększona ilością spraw będących następstwem prowadzonych na terenie obszaru działania Sądu Rejonowego w Rzeszowie czynności związanych z modernizacja ewidencji gruntów i budynków, o których mowa w art. 24a ustawy z dnia 17 maja 1989 roku – Prawo geodezyjne i kartograficzne, tekst jednolity Dz. U. z 2020 roku, poz. 2052) – sprawy WPOGM (EGiB). O ile bowiem w roku 2017, w repertorium Dz. Kw. lustrowanego Wydziału zarejestrowano

ogółem 36.313 spraw (w tym 0 spraw przekształceniowych oraz 1.395 spraw WPOGM), a w roku 2018 – ogółem 35.791 spraw (w tym 0 spraw przekształceniowych i 1.806 spraw WPOGM, to już w roku 2019 – ogółem 53.601 spraw (w tym 11.521 spraw przekształceniowych oraz 3.984 spraw WPOGM) a w roku 2020 – ogółem 50.632 sprawy, w tym 10.361 spraw przekształceniowych oraz 5.245 spraw WPOGM). Stosunkowo wysoki wpływ spraw odnotowano również w lustrowanym Wydziale za rok 2021 – ogółem 57.447 spraw (w tym 274 spraw przekształceniowych oraz 6.703 spraw WPOGM), przy czym z uwagi na zniesienie z dniem 01 stycznia 2021 roku VIII Zamiejscowego Wydziału Ksiąg Wieczystych z siedzibą w Tyczynie Sądu Rejonowego w Rzeszowie do tej ostatniej liczby spraw sumuje sie ilość spraw wpływających do tej daty odrębnie od obu wydziałów wieczystoksięgowych Sądu Rejonowego w Rzeszowie. O ile też dla potrzeb porównawczych przyjmie się, iż do zlikwidowanego VIII Zamiejscowego Wydziału Ksiąg Wieczystych wpływało rocznie średnio 6.040,66 spraw (za rok 2018 – 6.066 spraw, za rok 2019 – 6.120 spraw, za rok 2020 – 5.936 spraw) i ilość ta odjęta zostanie od danych statystycznych VII Wydziału Ksiąg Wieczystych za rok 2021 (57.447 spraw) zauważyć należy zmienioną w roku 2021 strukturę wpływu spraw rejestrowanych w Repertorium Dz. Kw. nie należących do spraw przekształceniowych czy spraw WPOGM, na rzecz spraw bardziej „pracochłonnych" – wymagających ujawnienia w treści dokonywanego wpisu jednostkowego większej ilości danych (np. spraw o wpis odrębnej własności lokalu mieszkalnego). Wniosek w tym zakresie jest zresztą zbieżny z informacją przekazaną ustnie przez Pana Przewodniczącego VII Wydziału Ksiąg Wieczystych podczas osobistej wizyty sędziego wizytatora w Wydziale oraz danymi sprawozdanymi przez ten Wydział za rok 2021 w sprawozdaniu statystycznym MS-S20KW (Dział 1.c. – wpłynęło z wniosku notariusza 33.815 spraw, przy ilości takich wniosków za rok 2020 – 25.039, za rok 2019 – 25.536, za rok 2018 – 22.534, za rok 2017 – 22.204).

Wspomniana tendencja utrwalania wzrostu wskaźnika zaległości w przypadku lustrowanej jednostki budziła zaniepokojenie osób sprawujących wewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością Sądu Rejonowego w Rzeszowie już choćby z tego powodu, że osiąganiu sprawozdawanych przez

Wydział niekorzystnych danych statystycznych w żadnej mierze nie uzasadniała jego obsada etatowa, kształtująca się na należytym w stosunku do zadań lustrowanej jednostki poziomie, zwiększana zresztą wraz ze wzrostem ilości spraw wpływających do Wydziału na poziomie, jaki nie został odnotowany w żadnym innym sądzie rejonowym działającym w okręgu Sądu Okręgowego w Rzeszowie pomimo tego, że i w innych jednostkach odnotowano w analizowanym okresie znaczny wzrost ilości spraw rejestrowanych w repertorium Dz. Kw. O ile bowiem – za rok 2018 limit etatów referendarskich w Wydziale wynosił 9,000, limit etatów urzędników pionu orzeczniczego 20,000, a urzędników pionu pozaorzeczniczego 4,000, o tyle za rok 2019 wartości te kształtowały odpowiednio: 10,000 – 27,000 – 4,000, za rok 2020 – odpowiednio: 10,000 – 26,000 – 4,000, za rok 2021 – odpowiednio: 12,000 – 26,000 – 5,000, a za pierwsze półrocze 2022 roku – odpowiednio: 12,000 – 25,000 – 5,000. Na uwagę przy tym zasługuje w szczególności stosunkowo znaczny wzrost obsady etatowej Wydziału w newralgicznym dla powstania obecnego stanu zaległości okresie roku 2018 – 2019. Jest to okres zwiększenia obsady etatowej Wydziału w sumie o 2 etaty referendarskie oraz 9 etatów urzędników pionu orzeczniczego, zapoczątkowany w II półroczu 2018 roku, a zakończony w dniu 01 września 2019 roku. Analizując wyniki statystyczne lustrowanej jednostki z tego okresu zauważyć można, iż prostemu wzmocnieniu etatowemu Wydziału nie towarzyszył jednak zauważalny wzrost ilości załatwień pozwalający na uniknięcie zwiększania się istniejących już zaległości. Co więcej – w okresie do daty wydania przez Prezesa Sądu Okręgowego w Rzeszowie, za pismem z dnia 24 września 2019 roku skierowanym do Prezesa Sądu Rejonowego w Rzeszowie, znak VII W – 0549-2/18 zawierającym polecenie opracowania i wdrożenia planu naprawczego wydziałów wieczystoksięgowych, odstąpiono od opracowania takiego planu, zastępując go wydaniem w dniu 31 stycznia 2019 roku, przez Prezesa Sądu Rejonowego w Rzeszowie, zarządzenia nr A – 0210 - 47/19 wprowadzającego z dniem 01 lutego 2019 roku zadaniowego system pracy referendarzy sądowych, w ramach którego to zakreślono dla referendarzy sądowych Wydziału VII Ksiąg Wieczystych normę miesięczną na poziomie 350 – 400 załatwień spraw podlegających wpisowi do repertorium Dz. Kw. w

sześciomiesięcznym okresie rozliczeniowym. Z praktycznego punktu widzenia – za zaistniały w tym okresie błąd, skutkujący utrwalonym do końca 2021 roku wzrostem zaległości, uznać należy wspomniany już uprzednio brak dokonania na szczeblu kierownictwa Wydziału, a następnie kierownictwa Sądu Rejonowego w Rzeszowie pogłębionej analizy źródła niekorzystnej już wówczas sytuacji statystycznej Wydziału, z poczynieniem założenia, że problem rozwiąże proste wzmocnienie kadrowe, czy też administracyjne określenie norm zadaniowego czasu pracy referendarzy sądowych na stosunkowo niskim – jak na ówczesne potrzeby, ale i możliwości Wydziału - poziomie 350 – 400 spraw miesięcznie w sześciomiesięcznym okresie rozliczeniowym. O tym, że założenie takie jest założeniem błędnym, świadczą choćby indywidualne wyniki statystyczne osiągnięte na koniec roku 2018 czy koniec roku 2019 w kategorii załatwienia na etat referendarzy, czy załatwienia na obsadę średniookresową referendarzy sądowych i urzędników. Gdyby natomiast już w tym okresie czasowym oparto konstrukcję zakresu obowiązków pracowników sekretariatu (za wyjątkiem czynności powierzonych stałym pracownikom pionu pozaorzeczniczego) na elastycznym modelu realizowania obowiązków pracowniczych, przy zachowaniu trzonu pracowników współpracujących z referendarzami na wynik statystyczny Wydziału w ramach zespołów 1 referendarz + 1,5 – 2,00 etatu urzędniczego, można było oczekiwać obiektywnie wyników statystycznych, w newralgicznych jak okazuje się dla obecnej sytuacji Wydziału latach 2018 – 2019, w zakresie kategorii załatwień referendarza na etat na poziomie minimum 400 – 450 spraw. Wniosek ten nie jest bynajmniej wnioskiem oderwanym od realiów funkcjonowania wydziałów wieczystoksięgowych. Jeżeli bowiem przyjmie się dla potrzeb zarówno analizy bieżącej, jak i dokonania przyszłej prognozy sytuacji Wydziału, uzasadnione specyfiką wydziału wieczystoksiegowego, uwzględniające obecną obsadę etatową lustrowanego Wydziału założenie (i to w stosunkowo pesymistycznym wariancie), iż:

- z jednym referendarzem sądowym, w ramach zespołu współpracowali i współpracować będą doświadczeni urzędnicy pionu orzeczniczego (co najmniej w wymiarze 1.5 etatu), mający w zakresie obowiązków sporządzanie jak

największej ilości projektów wpisów zatwierdzanych następnie przez referendarza sądowego, następnie że:

- każdy z zaangażowanych w pracę z orzecznikami, zmotywowanych urzędników powinien sporządzić dziennie niewygórowaną i możliwą realnie do osiągnięcia ilość 10 – 12 projektów wpisów spraw podlegających wpisaniu do repertorium Dz. Kw.,
- że ilość projektów wpisów sporządzonych przez referendarza sądowego samodzielnie oraz przez urzędnika pionu orzeczniczego powinna być ilością porównywalną (50% do 50%),

wyliczyć można, iż statystycznie w skali miesiąca jeden urzędnik oraz referendarz powinien wygenerować od 200 – do 240 projektów wpisów (co w przypadku zespołu o wskazanej uprzednio obsadzie etatowej (1 + 1,5 – 2,0) powinno dać od 500,00 – 560,00 projektów wpisów). Taka ilość załatwień powinno już w newralgicznych latach 2018 – 2019 dać sumę wpisów pozwalających na opanowanie wpływu spraw (średnio 9 - 10 zespołów x 500 spraw miesięcznie x 12 miesięcy = 54.000 - 60.000 załatwionych spraw z repertorium Dz.Kw. I choć *prima facie* tak wykonane pobieżnie wyliczenie spotkać może się z zarzutem braku uwzględnienia w jego ramach okresów spowodowanych nieobecnością w pracy referendarza i urzędnika wywołanych urlopem, czy też chorobą, to zwrócić należy uwagę na fakt, iż sporządzone ono zostało przy przyjęciu do wyliczeń ilości projektów wpisów wygenerowanych na poziomie minimalnej ilości dziennych załatwień, przy uwzględnieniu 20 dni pracy w miesiącu, bez uwzględnienia dodatkowej ilości projektów wpisów, jakie mogą zostać wygenerowane, choćby na poziomie minimalnym, przez pozostałych urzędników Wydziału, pomimo ciążących na nich obowiązków pozaorzeczniczych, przy założeniu ukształtowania zakresu obowiązków pracowniczych na elastycznym modelu ich realizowania. Poprawność wskazanej tutaj metodologii pobieżnego zresztą wyliczenia potwierdzać mogą wyniki statystyczne Wydziału po zwiększeniu nadzoru nad funkcjonowaniem lustrowanej jednostki w roku 2020 i 2021, w którym to pomimo problemów z pandemią, jak i utrzymywaniem się wysokiego wpływu spraw, zauważalne jest wyraźne odpicie statystyczne w dotychczas analizowanych wskaźnikach, w zakresie pozwalającym na ustabilizowanie się w ciągu dwóch lat

współczynnika zaległości w przedziale 6,6,- 6,9, a w szczególności wyraźne odbicie statystyczne za pierwsze za pierwsze półrocze 2022 roku, w którym to – pomimo rozpoznawania większej ilości spraw „czasochłonnych" pozwoliły na osiągnięcie przez referendarzy sądowych załatwialności na poziomie 470,27 spraw na etat referendarza sądowego (490,2 średniomiesięcznie na obsadę) oraz 247,8 spraw średniomiesięcznie na obsadę urzędnika pionu orzeczniczego, a za pierwsze półrocze 2022 roku – 461,5 spraw na etat referendarza sądowego, średniomiesięcznie 484,3 spraw na obsadę referendarza oraz 247,2 spraw średniomiesięcznie na obsadę urzędnika pionu orzeczniczego. Dane te potwierdzają jedynie oczywisty fakt, iż dla osiągnięcia satysfakcjonującego wyniku statystycznego wydziału wieczystoksięgowego niezbędnym jest stały nadzór nad indywidualnymi wynikami zespołów (referendarz + urzędnicy), mających za zadanie wygenerowanie jak największej ilości projektów wpisów, zatwierdzanych następnie przez referendarza sądowego w ramach zadaniowego systemu pracy, uwzględniającego konieczność systematycznego wypracowania ilości załatwień na możliwym realnie do osiągnięcia poziomie.

Osobista wizyta w siedzibie lustrowanego Wydziału pozwoliła sędziemu wizytatorowi na bardzo pozytywną ocenę warunków pracy pracowników Wydziału, zarówno od strony lokalowej, jak wyposażenia sprzętowego, z widoczną dbałością samych pracowników Wydziału o porządek w miejscu pracy i organizację stanowisk pracy. Sędziemu wizytatorowi nie zgłoszono problemu braku pełnej dostępności do obsługi informatycznej, elementów wyposażenia czy problemów w zaopatrzeniu materiałowym. Pan Przewodniczący Wydziału zasygnalizował natomiast problem pozyskania dodatkowej powierzchni archiwalnej oraz problemów w funkcjonowaniu systemu informatycznego Wydziału, które to przekładają się na bieżącą organizację pracy, a niekiedy i jej spowolnienie.

b. Czynności Prezesa Sądu Rejonowego podjęte w celu zapobieżenia zwiększaniu się zaległości w Wydziału, poprawy dotychczasowej sytuacji statystycznej Wydziału i ocena ich skuteczności.

W ramach dotychczasowych uwag opisywano już niektóre z czynności Prezesa Sądu Rejonowego w Rzeszowie podjęte w krytycznym okresie roku 2018 i 2019, które to zmierzać miały do powstrzymania pogarszającej się sytuacji VII Wydziału Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Rzeszowie, z odwróceniem utrwalającej się tendencji wzrostu wskaźnika zaległości, ale co gorsza – wzrostu ilości spraw pozostających do rozpoznania w kolejnym okresie statystycznym, poddając w wątpliwość przyjęty kierunek działań naprawczych, polegający na prostym zwiększeniu obsady etatowej Wydziału zarówno w grupie referendarzy sądowych i orzeczników, jak i prostym podniesieniu norm pracy w ramach zadaniowego systemu pracy do wysokości, nie gwarantujących w żadnej mierze poprawy sytuacji statystycznej Wydziału, bez poprzedzenia tychże działań wnikliwą analizą rzeczywistych przyczyn ujawnionych wówczas problemów wydziałów wieczystoksięgowych Sądu Rejonowego w Rzeszowie, w tym w szczególności problemów Wydziału VII Ksiąg Wieczystych. Wskazano również na fakt, iż problem nieskuteczności podjętych przez kierownictwo Sądu Rejonowego w Rzeszowie działań naprawczych, dostrzeżony został nie tylko przez Prezesa Sądu Okręgowego w Rzeszowie, ale również na szczeblu kierownictwa Departamentu Nadzoru Administracyjnego Ministerstwa Sprawiedliwości. W tym miejscu stwierdzić natomiast należy, iż o ile każde wzmocnienie etatowe Wydziału ułatwia organizację funkcjonowania Wydziału na modelu pracy ukształtowanego w oparciu o wykorzystanie wspomnianej już uprzednio zasady elastycznego modelu podziału czynności pracowników Sekretariatu Wydziału, to przed podjęciem decyzji w zakresie wzmocnienia etatowego wydziału wieczystoksięgowego – wymagane byłoby przedyskutowanie z Przewodniczącym Wydziału i Kierownikiem Sekretariatu możliwości dokonania zmian organizacyjnych w ramach już posiadanego stanu osobowego, pozwalających na „uwolnienie" rezerwy w zakresie tworzenia przez urzędników i referendarzy sądowych ilości projektów wpisów na poziomie umożliwiającym przynajmniej opanowanie bieżącego wpływu spraw, z wprowadzeniem czytelnego systemu kontroli wykonania zadań w tym zakresie, jako że bez uprzedniego dokonania takiej analizy, każdym wzmocnieniem

etatowym Wydziału osiągnąć można jedynie efekt demotywujący dotychczasowych pracowników Wydziału do systematycznej, a przede wszystkim wydajnej pracy.

Jak już wspominano – pismem z dnia 24 września 2019 roku znak VII W – 0549 - 2/18 Prezes Sądu Okręgowego w Rzeszowie, sygnalizując przekonanie o nieskuteczności działań nadzorczych podejmowanych na szczeblu kierownictwa Sądu Rejonowego w Rzeszowie, polecił Prezesowi tego Sądu opracowanie i wprowadzenie w lustrowanej jednostce programu naprawczego obu działających wówczas wydziałów wieczystoksięgowych. Jak wynika z treści zarządzenia nr 69/19 Prezesa Sądu Okręgowego w Rzeszowie, znak VII W – 0549 - 2/18 oprócz zobowiązania i wdrożenia wspomnianego programu naprawczego, Prezes Sądu Rejonowego w Rzeszowie zobowiązany został do podjęcia działań dla poprawy wyników pracy wydziałów wieczystoksięgowych i zapewnienia, aby w IV kwartale 2019 roku wartość wskaźników pozostałości w sprawach wieczystoksięgowych znajdowała się poniżej wielkości osiąganych przeciętnie przez sądy rejonowe w Polsce. W wykonaniu przedmiotowego polecenia, za pismem z dnia 09 października 2019 roku, znak A - 0143 - 3404/19 Prezes Sadu Rejonowego w Rzeszowie przedstawił Prezesowi Sądu Okręgowego w Rzeszowie program naprawczy, zakładający:

- określenie potrzeb i organizacyjne przygotowanie do likwidacji zaległości,
- wzmocnienie obsady referendarskiej,
- uzupełnienie obsady sekretarskiej,
- podniesienie pensum spraw wymaganych do załatwienia przez referendarzy do wysokości średniej krajowej,
- spotkania w referendarzami dla omówienia *propozycji i ich oczekiwań (?)*,
- stworzenie finansowego systemu motywacyjnego dla sekretarzy, powiązanego z ilością sporządzanych projektów orzeczeń,
- comiesięczną kontrolę wysokości załatwień począwszy od daty 25 września 2019 roku, a w razie nieuzyskiwania oczekiwanych rezultatów
- wprowadzenie stałych godzin pracy dla referendarzy sądowych.

Terminy *legalizacji (?)* poszczególnych punktów określono na miesiąca wrzesień, październik i listopad 2019 roku wskazując jednocześnie, że celem planu naprawczego jest poprawa wyników na dzień 31 grudnia 2019 roku.

Jednocześnie też – zarządzeniem w sprawie wprowadzenia zadaniowego systemu czasu pracy dla Referendarzy sądowych orzekających w Wydziałach Ksiąg Wieczystych z dnia 25 września 2019 roku, znak A – 0210-598/19, Prezes Sądu Rejonowego w Rzeszowie określił normy pracy dotyczące powierzonych referendarzom sądowym zadań *na ponad* 420 załatwień Dz. Kw. i Dz. Zd średniomiesięcznie w sześciomiesięcznym okresie rozliczeniowym, zarządzając jednocześnie – pomimo zaległości na poziomie niemalże 20.000 spraw niezałatwionych, iż norma załatwień ulega obniżeniu do poziomu wpływu określonego w zakresie czynności. Kierownicy Sekretariatów wydziałów wieczystoksięgowych zobowiązani zostali do comiesięcznego przekazywania zestawienia załatwień referendarzy oraz ilości projektów orzeczeń sporządzanych przez każdego z sekretarzy.

W ocenie sędziego wizytatora - z praktycznego punktu widzenia oczywistym jest, iż tak skonstruowany plan naprawczy dotknięty był błędem metodologicznym wynikającym w pierwszej kolejności z określenia nierealnego na datę sporządzenia planu celu jego utworzenia (*„celem planu jest poprawa wyników na dzień 31 grudnia 2019 roku*), a z drugiej – iż w jego ramach założono *konieczność określenia potrzeb i organizacyjnego przygotowania do likwidacji zaległości*, które to niezależnie od sposobu zdefinowania tych pojęć, winny być przecież określone i zdefiniowane przed wprowadzeniem planu naprawczego tym bardziej, iż w jego ramach przewidziano jako jeden z punktów spotkanie z referendarzami w *celu omówienia propozycji i ich oczekiwań (?)*. Konstrukcję opracowanego planu naprawczego burzyło również uregulowanie § 2 wspomnianego zarządzenia Prezesa Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 25 września 2019 roku, A – 0210-598/19 przewidującego, iż norma załatwień określona na poziomie *ponad 420 załatwień Dz. Kw. i Dz. Zd średniomiesięcznie w sześciomiesięcznym okresie rozliczeniowym* ulega obniżeniu do poziomu wpływu określonego w zakresie czynności, co już samo w sobie nie motywowało do aktywizacji pracy referendarzy sądowych w kierunku likwidacji istniejących zaległości. Jakże widocznym potwierdzeniem wyrażonej tutaj oceny jest fakt, iż wyniki Wydziału VII Ksiąg Wieczystych na koniec 2019 roku, w stosunku do wyników z końca 2018 roku, ale również i wyników z połowy 2019 roku uległy – pomimo stworzenia przedmiotowego

planu naprawczego kolejnemu pogorszeniu zarówno w kategorii ilości spraw pozostałych do rozpoznania, jak i wykazywanych wskaźników zaległości. Fakt ten nie umknął uwadze Prezesa Sądu Okręgowego w Rzeszowie, który to już w piśmie z dnia 12 lutego 2020 roku, znak VII W – 0549-2/18, zauważając brak poprawy wyników statystycznych na koniec 2019 roku, zauważył potrzebę dokonania zmiany w planie naprawczym Wydziałów, poprzez *np. zwiększenie pensum do 500 spraw miesięcznie*. Co więcej – na etapie czynności lustracyjnych sędzia wizytator nie dostrzegł wyraźnych oznak praktycznego wdrożenia wszystkich punktów wspomnianego planu naprawczego. Jak wydaje się – wobec braku poprawy wyników statystycznych Wydziału, wątpliwości w tym zakresie powziął również Prezes Sądu Okręgowego w Rzeszowie, zobowiazując Prezesa Sądu Rejonowego w Rzeszowie, pierwotnie za pismem z dnia 09 października 2020 roku, znak VII W – 0549-2/18, a następnie za pismem z dnia 05 marca 2021 roku, znak VII W – 0549-1/21 do udzielenia informacji w zakresie stopnia wdrożenia i realizacji poszczególnych punktów przedstawionego przy piśmie z dnia 9 października 2019 roku, znak A – 0143 - 3404/19 planu naprawczego. Jak wynikało z pisma Prezesa Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 30 marca 2021 roku, znak A – 4456-12/21 w ramach realizacji tego planu zwiększono obsadę etatową Wydziału do poziomu wskazywanego już uprzednio w ramach niniejszego sprawozdania lustracyjnego, następnie - w wyniku interwencji Prezesa Sądu Okręgowego w Rzeszowie zwiększono normy pracy referendarzy sądowych do poziomu 500 załatwień średniomiesięcznie w sześciomiesięcznym okresie rozliczeniowym (które to zresztą i tak nie zostały osiągnięte), zorganizowano cykliczne spotkania z referendarzami sądowymi oraz Przewodniczącymi Wydziałów mające na celu analizę potrzeb oraz osiąganych comiesięcznych wyników, stworzono również system motywacyjny obejmujący dodatki specjalne dla sekretarzy, którzy to w danym miesiącu stworzyli wyższą od zakładanej liczbę projektów wpisów, a który to system motywacji finansowej został wstrzymany decyzją Ministra Sprawiedliwości od stycznia 2020 roku. Jak okazuje się zresztą odnośnie wspomnianego tutaj systemu motywacyjnego – założenia tego systemu przedstawione zostały przez Prezesa Sądu Rejonowego w Rzeszowie, na zebraniu pracowników Wydziału w miesiącu październiku 2019 roku w

postaci propozycji przyznawaniu pracownikom Wydziału nagród za „wytworzenie" zakładanej ilości projektów wpisów (350,00 zł za przekroczenie liczby 220 projektów oraz 700,00 zł za przekroczenie liczby 250 projektów). O ile przyjąć też można za pismem Prezesa Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 15 października 2020 roku, znak A – 445-13/20, że nagrody te były wypłacone dwukrotnie za rok 2019, a jedynie częściowo z uwagi na wstrzymanie wypłaty nagród w roku 2020, o tyle nie można ocenić – jedynie na podstawie dostępnych sędziemu wizytatorowi danych statystycznych, z których to wynika, że urzędnicy pionu orzeczniczego w kategorii załatwień średniomiesięcznie na obsadę za lata 2019 - 2021 nie zbliżyli się nawet do zakładanej ilości projektów wpisów, czy planowany w ten sposób system motywacyjny w istocie wszedł formalnie w życie oraz jakie były faktyczne skutki takiej decyzji (te ostatnie na pewno nie zostały w istotny sposób odzwierciedlone statystycznie). Z pisma tego nie wynika również i fakt sporządzania przez Kierowników sekretariatów wydziałów wieczystoksięgowych comiesięcznych informacji odnośnie załatwień i sporządzonych projektów wpisów za okres wcześniejszy, aniżeli okres III kwartału 2020 roku.

Jak wynika następnie ze sprawozdania statystycznego za rok 2021 – na etapie połączenia obu wydziałów wieczystoksięgowych działających dotychczas w Sądzie Rejonowym w Rzeszowie, realnie zmniejszyła się obsada etatowa nowo zorganizowanego VII Wydziału Ksiąg Wieczystych w kategorii etatów urzędniczych. O ile bowiem na koniec roku 2020 – w Wydziale VII obsada etatowa urzędników kształtowała się na poziomie 26 etatów w grupie urzędników pionu orzeczniczego oraz 4 etatów w grupie urzędników pionu pozaorzeczniczego, a w VIII Wydziale Zamiejscowym - na poziomie 3,400 etatów w grupie urzędników pionu orzeczniczego oraz 1,600 etatów w grupie urzędników pionu pozaorzeczniczego (co daje łącznie 35 etatów w obu kategoriach), o tyle po likwidacji VIII Wydziału, według stanu etatowego VII Wydziału na koniec 2021 roku, obsada ta w grupie urzędników pionu orzeczniczego wyniosła 26 etatów, a w grupie urzędników pionu pozaorzeczniczego – 5 etatów (co daje łącznie 31 etatów). Zauważalny jest więc spadek liczby etatów dla pracowników zaangażowanych w rozpoznawanie

spraw wieczystoksięgowych o 4 etaty urzędnicze w porównaniu do prostego zsumowania dotychczasowych limitów etatów w obu wydziałach wieczystoksięgowych. Należy mieć jedynie nadzieję, że praktycznie zmniejszenie stanu etatowego w nowo zorganizowanym Wydziale VII Ksiąg Wieczystych, który to przecież przejął do rozpoznania sprawy wpływające dotychczas również i do zlikwidowanego VIII Wydziału Zamiejscowego Ksiąg Wieczystych było wynikiem rzeczowej analizy obecnego stanu Wydziału i jego możliwości tym bardziej, że rok 2022 wiąże się z kolejnym ograniczeniem stanu etatowego Wydziału o etat urzędnika pionu orzeczniczego, do limitu 25 etatów w tej kategorii pracowników (etat przeniesiony do Wydziału KRS). Warto w tym miejscu zauważyć, iż wspomniane tutaj ograniczenia limitu etatów sprzeczne są z założeniami *obowiązującego (?)* i formalnie dalej realizowanego planu naprawczego (sędzia wizytator nie został zapoznany z jakimkolwiek pismem Prezesa Sądu Rejonowego w Rzeszowie informującym o formalnym odstąpieniu od realizowania planu naprawczego). Skoro zaś mowa o obsadzie etatowej Wydziału odnotować też należy fakt delegowania w okresie od maja do listopada 2021 roku jednego z referendarzy sądowych do IV Wydziału Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Leżajsku, a to z uwagi na bardzo trudną sytuację etatową i statystyczną tego Wydziału. Sędzia wizytator nie utożsamia się natomiast w żadnej mierze z kategoryczną oceną Prezesa Sądu Rejonowego w Rzeszowie, sformułowaną w piśmie z dnia 17 grudnia 2021 roku, znak A – 445 – 45/21 skierowanym na ręce Prezesa Sądu Okręgowego w Rzeszowie, jakoby fakt wspomnianej delegacji *„pozbawił wydział możliwości załatwienia dodatkowych od 2.500 do 3.000 spraw w tym okresie, co miało niebagatelny wpływ na stopień opanowania wpływu i zmniejszenie zaległości"*, jako oderwaną od praktycznych realiów funkcjonowania wydziału wieczystoksięgowego. Z referendarzem sądowym nie zostali bowiem delegowani pracujący dotychczas w jego zespole urzędnicy pionu orzeczniczego. A jeżeli tak, to nic nie stało od strony organizacyjnej na przeszkodzie, aby sporządzone przez nich projekty wpisów zatwierdzili pozostali referendarze sądowi, generując w ten sposób ze swojej strony dodatkowo po około 25 - 30 wpisów w stosunku miesięcznym (1 – 2 wpisy dziennie), co nie stanowiłoby jakiegoś nadmiernego dodatkowego obciążenia

referendarzy, a w znacznej mierze pokryłoby uszczerbek wynikający z delegacji referendarza sądowego do Wydziału w Leżajsku. Stąd właśnie postulowana wielokrotnie w ramach niniejszego sprawozdania konieczność dokonywania przez osoby decyzyjne na szczeblu Sądu Rejonowego w Rzeszowie oraz na szczeblu Wydziału bieżącej analizy funkcjonowania Wydziału wieczystoksięgowego oraz osiąganych przez Wydział wyników statystycznych, aktualnej w szczególności na datę podjęcia jakiejkolwiek decyzji mającej wpływ na bieżącą organizację i funkcjonowanie Wydziału.

c. Prognozy dotyczące poprawy sytuacji statystycznej VII Wydziału Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Rzeszowie.

Analiza aktualnych wyników statystycznych VII Wydziału Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Rzeszowie nie pozwala na uznanie, iż są one wynikami satysfakcjonującymi. Wywiedziony tutaj wniosek skłaniać winien do refleksji tym bardziej, iż jak wynika z uwag czynionych w ramach niniejszego protokołu lustracyjnego, obsada etatowa VII Wydziału Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Rzeszowie, jak i zakres zadań wyznaczony ilością spraw wpływających do Wydziału, podlegających wpisowi do repertorium Dz. Kw., umożliwiał w istocie uniknięcie - na przestrzeni analizowanych lat 2018 – 2021 - sytuacji nie tylko powstania zaległości, ale wręcz utrwalenia się tendencji zwiększania zaległości i wzrostu wskaźnika zaległości w każdym kolejnym okresie sprawozdawczym. Zaistnienie takiej zaległości na koniec roku 2021, przeliczalnej na średnią wartość wskaźnika pozostałości w stosunku do 1 – miesięcznego wpływu spraw Dz. Kw. na poziomie 6,566 (średnio 6,6), a więc przekraczającym o 87% wysokość takiego wskaźnika wyliczonego na koniec 2021 roku dla całego kraju, w połączeniu z brakiem opanowania wpływu na koniec 2021 roku, jest jednak faktem. Dlatego też podstawowym zadaniem kierownictwa Sądu Rejonowego w Rzeszowie, tak samo zresztą jak i kierownictwa samego Wydziału, jest poszukanie optymalnej formy organizacyjnej funkcjonowania Wydziału, przy jednoczesnym bezwzględnym utrzymaniu jego obecnej obsady etatowej (limitu etatów w grupie referendarzy

oraz urzędników obu grup zaszeregowania), z jednoznacznym określeniem zakresu zadań, jakie winny zostać wykonane przez każdy z zespołów (referendarz oraz przypisani do zespołu urzędnicy) pracujących na wynik statystyczny Wydziału, następnie jasnego systemu kontroli wykonania zadań dokonywanej na bieżąco w ramach oceny pracy zespołu na szczeblu Kierownictwa Wydziału (Przewodniczący oraz Kierownik Sekretariatu) oraz raz w miesiącu – po zakończeniu danego okresu statystycznego na szczeblu kierownictwa Sądu Rejonowego.

Pan Przewodniczący Wydziału, w porozumieniu z Panią Kierownik Sekretariatu Wydziału powinien określić minimalną ilość projektów wpisów (na realnym do wykonania, ale i nie najniższym poziomie), jakie mają zostać wykonane w skali miesiąca przez urzędników pionu orzeczniczego współpracujących bezpośrednio z referendarzami sądowymi, jak i podjąć z Panią Kierownik Sekretariatu Wydziału działania w kierunku zmian organizacyjnych w wewnętrznej pracy Wydziału, jakich efektem byłaby możliwość pozyskania dodatkowej ilości projektów wpisów w drodze wprowadzenia elastycznego modelu podziału czynności pracowników Sekretariatu Wydziału w kategorii czynności pozaorzeczniczych, w tym obejmujących czynności biurowe (rejestracja spraw, prowadzenie akt spraw łącznie z ich szyciem, kontrolą należytego opłacenia wniosków, przyjmowanie, rejestrowanie i ekspedycja korespondencji, dołączanie potwierdzeń odbioru do akt ksiąg wieczystych, kontakt osobisty lub telefoniczny z uczestnikami postępowań wieczystoksięgowych, geodetami, notariuszami, czy wreszcie czynności w zakresie prowadzenia archiwum ksiąg wieczystych), przy wprowadzeniu czytelnych dla pracowników Wydziału zasad egzekwowania tak sprecyzowanych obowiązków, czy zachęty w zakresie generowania dodatkowej ilości projektów wpisów, przy wykorzystaniu w tym zakresie, w uzgodnieniu z Prezesem Sądu Rejonowego, systemu nagród czy ewentualnie pozyskanych przez Prezesa Sądu Rejonowego w Rzeszowie, dla pracowników Wydziału, dodatków motywacyjnych (ale przyznawanych wyłącznie przy osiągnięciu miesięcznej ilości projektów wpisów w ilości zauważalnie wykraczającej poza ilość takich projektów określoną przez Przewodniczącego Wydziału na szczeblu Wydziału).

O ile chodzi natomiast o osiągnięcie wymiernego efektu statystycznego w postaci niwelowania pozostałości/zaległości w satysfakcjonującej jednostce czasowej sędzia wizytator wskazuje, iż utrzymanie obecnej obsady etatowej Wydziału, w warunkach ustabilizowania się wpływu spraw na poziomie 50.000 – 55.000 spraw rocznie (lub mniejszym), przy utrzymywaniu ilości załatwień w ramach zespołu (referendarz oraz urzędnicy) na poziomie 450 – 480 spraw miesięcznie powinno dać zauważalny efekt statystyczny już w końcu 2022 roku (wskaźnik opanowania wpływu na poziomie 125,0 – 130,0 a wskaźnik zaległości na poziomie około 5,0 lub nawet poniżej). Pewną nadzieję na polepszenie sytuacji statystycznej Wydziału niosą za sobą wyniki statystyczne za pierwszy kwartał oraz pierwsze półrocze 2022 roku, wskazujące na znaczną poprawę wyniku w kategorii średniomiesięczne załatwienia spraw przez urzędników pionu orzeczniczego na obsadę, co świadczy o zwiększonej ilości generowanej przez urzędników projektów wpisów. Zapobieżeniu odwróceniu się tej pozytywnej tendencji służyłoby natomiast pogłębiona próba zrozumienia specyfiki wydziału wieczystoksięgowego i mechanizmów mających wpływ na osiąganie wymiernego efektu statystycznego ze strony osób decyzyjnych na szczeblu kierownictwa Sądu Rejonowego, połączone ze sprawowaniem bieżącego, ale przede wszystkim i systematycznego nadzoru nad funkcjonowaniem Wydziału.

SSO Krzysztof Żołnierczuk

Wizytator do spraw cywilnych i wieczysto księgowych
Sądu Okręgowego w Rzeszowie